

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: P. Č.

proti

žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 70891168,
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2024, č. j. KK/1960/DS/24-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 30.05.2024, č. j. 20014/OD-P/24, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X. v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť bylo automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy Policií ČR při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích zjištěno, že dne 07.01.2024, v 14:17 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata,

silnice I/6 (km 112,3 - 108,04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla registrační značky X. jel průměrnou rychlostí 132 km/h (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 5 km/h) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 90 km/h, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 42 km/h. Uvedené jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, spáchaného ve vazbě na porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Uvedeným jednáním tak jmenovaný porušil právní povinnost danou mu ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona. Napadeným rozhodnutím byla uložena pokuta ve výši 4.400 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že ve správním řízení bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces a zásada ústnosti. Podle žalobce úřední osoba projednávající věc na 1. stupni nesplňuje požadavky dle § 18 zákona č. 312/2002 Sb., neboť osoba nemá dostatečnou kvalifikaci pro projednávání této agendy, nemá ukončené vstupní vzdělání a neprohlubuje si kvalifikaci v souladu s odstavcem b) § 18 zákona č. 312/2002 Sb. Podle žalobce správní orgán uložil pokutu podle neexistujícího ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu. Dále byla podle žalobce porušeno ust. § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016, podle něhož obviněný musí být poučen o právu žádat nařízení ústního jednání. Zásada ústnosti platí stejně jako ve věcech trestních, tak i ve věcech přestupkových, protože mají trestní povahu. Bez ústního jednání není možné projednat přestupek. Ústní jednání slouží právě k tomu, aby byly provedeny důkazy v přítomnosti obviněného, a ten se tak s nimi mohl seznámit, vyjádřit se k nim a navrhnout vlastní důkazy. Toto správní orgán podle žalobce zcela vynechal a nikde neuvedl, z jakých důkazů vycházel, a kdy a kde byly provedeny.
3. Žalobce v žalobě rovněž namítal, že nebyl ve výzvě ze dne 29.1.2024 poučen o tom, že je povinen označovat důkazy pro svoji obhajobu. Nebyl ani poučen před podáním vysvětlení v souladu se zákonem o přestupcích, o možnostech odepření podání vysvětlení, stejně jako o možných důsledcích nepodání takového vysvětlení. Ve výzvě taktéž nebylo dostatečně uvedeno místo ani čas přestupku, zároveň nebyla přiložena ani fotografie, ze které by mohl adresát vycházet. Výzva nebyla doručována do vlastních rukou obviněného, a z toho důvodu se dostala do jeho dispozice až dne 6.6.2024, když ji převzala jiná osoba mající oprávnění ke čtení zpráv, které nejsou určeny do vlastních rukou. Písemnostem, které nejsou určeny do vlastních rukou, žalobce podle svého vyjádření nevěnuje pozornost a přebírá je jiná osoba, mající přístup.
4. Žalobce v žalobě také nesouhlasil s výší uložené pokuty z důvodu nedostatečného odůvodnění. Z rozhodnutí není podle žalobce jasné, proč uložil orgán pokutu zrovna v této výši, k jakým přitěžujícím či polehčujícím faktorům přihlédl. Správní orgán ani neuvedl, zda měl být přestupek spáchan z nedbalosti nebo úmyslně. Forma zavinění je přitom zcela klíčovou pro výrok v rozhodnutí a stanovení samotné sankce. Forma zavinění je i jedním z údajů, které se budou zapisovat do evidence přestupků, kde bude využívána pro posuzování přestupkové bezúhonnosti, jelikož se v některých případech posuzování, přestupkové bezúhonnosti odlišuje mezi nedbalostí a úmyslem (např. § 23 odst. 1 písm. c) bod 8 zákona o zbraních). Podle žalobce v rozhodnutí zcela chybí specifikace toho, jakým konkrétním jednáním se měl dopustit ohrožení či omezení provozu na pozemních komunikacích, zda toto jednání bylo úmyslné či nedbalé a jaké důsledky mohlo toto jednání způsobit.
5. Žalobce v žalobě poukázal na to, že správní orgán uvedl, že porušení pravidel nemělo za

následek dopravní nehodu. Toto tvrzení však podle žalobce ničím nepodložil. Ve spisové dokumentaci chybí výpis dopravních nehod v daném úseku v daný den či čas. Je tak možné, že vozidlo způsobilo nehodu, avšak provozovatel o tomto neví, protože mu to řidič vozidla nesdělil, nebo si toho například sám nebyl vědom.

6. Žalobce tvrdil, že mu také bylo odepřeno právo nahlížet do spisu, kdy správní orgán stanovil jen určitý termín, kdy je možné do spisu nahlédnout. Účastník řízení však má právo nahlížet do spisu kdykoliv v otevírací době úřadu, a nikoliv jen v termínu, který se hodí úřední osobě. Termín žalobci podle jeho tvrzení nevyhovoval, avšak nebyl schopen absolvovat zbytečnou cestu z místa jeho pobytu v SRN, pokud by mu to bylo mimo stanovený termín odepřeno, podle výzvy k seznámení se spisem 24046/OD-P/24.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že ze spisové dokumentace je zřejmé, že v dané věci byla oprávněnou úřední osobou ve smyslu ustanovení § 15 správního řádu vedoucím oddělení přestupků, odboru dopravy Magistrátu města Karlovy Vary určena K. K. Z průvodního dopisu, jímž byla kompletní spisová dokumentace, po podané žalobě, postoupena žalovanému je zřejmé, že tato oprávněná úřední osoba vykonala dne 30.11.2022 zkoušku odborné způsobilosti úředních osob oprávněných k provádění úkonů správního orgánu v řízení o přestupcích podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a dne 13.02.2023 zkoušku k ověření zvláštní odborné způsobilosti dle zákona o úřednících územních samosprávných celků při přestupkovém řízení ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a správních řízeních souvisejících. Nadto žalovaný provádí pravidelné kontroly výkonu přenesené působnosti obcí, v rámci nichž provádí i kontrolu zvláštní odborné způsobilosti úředníka pro výkon správních činností při přestupkovém řízení ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a správních řízeních souvisejících dle vyhlášky č. 512/2002 Sb. o zvláštní odborné způsobilosti úředníků, ve znění pozdějších předpisů.
8. Podle žalovaného v části odůvodnění na str. 5 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je uvedeno, že správní orgán uložil podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokutu 4.400,- Kč, avšak jedná se o zřejmou nesprávnost, k níž došlo při písemném vyhotovení odůvodnění rozhodnutí, když z výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že sankce pokuty byla ukládána v rozmezí stanoveném ustanovením § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu.
9. Žalovaný dále uvedl, že podle ustanovení § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu bylo-li porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, v řízení o přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 se ústní jednání nenařídí. O této skutečnosti byl žalobce rovněž poučen v písemnosti nazvané Výzva k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí založené ve spisové dokumentaci na listu č. 28. Tato výzva byla žalobci doručena do datové schránky dne 15.04.2024.
10. Žalovaný ve svém vyjádření také uvedl, že dle ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu vyzve obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po oznámení přestupku provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky. Náležitosti výzvy upravuje ustanovení § 125h odst. 4 zákona o silničním provozu, dle něhož musí výzva obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, výši určené částky, datum splatnosti určené částky a další údaje nezbytné pro provedení platby a poučení o právu písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče, a to s právními účinky podání vysvětlení, a o tom, že částka

uhrazená po splatnosti se provozovateli vozidla bezodkladně vrátí. Součástí výzvy je též poučení, že včasné uhrazení určené částky je důvodem k odložení věci, zatímco její neuhrazení či pozdní uhrazení znamená pokračování šetření přestupku. Z písemnosti založené ve spisové dokumentaci na listu č. 13 označené jako *Výzva k uhrazení určené částky*, je podle žalovaného zřejmé, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 15.01.2024 oznámení přestupku provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, a dne 17.01.2024, tedy bezodkladně, vyzval žalobce k úhradě určené částky ve výši 1.250 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení předmětné výzvy. Předmětná výzva obsahuje popis skutku (blíže neustanovený řidič motorového vozidla registrační značky X. překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy), označení místa [mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, silnice 1/6 (km 112,3-108,4), ve směru jízdy na Prahu] a času jeho spáchání (07.01.2024 v 14:17 hodin) a označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona). Ve výzvě byl žalobce rovněž poučen o možnosti sdělit ve výše uvedené lhůtě údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Strana druhá předmětné výzvy pak obsahuje rozsáhlé poučení stanovené zákonem. Výzva byla žalobci, jakožto provozovateli vozidla zaslána do jeho datové schránky dne 17.01.2024, a jelikož uplynulo 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky, byla tato výzva dne 29.01.2024 doručena fikcí dle ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění. Není tedy podle žalovaného pravdou, že by písemnost převzala jiná osoba mající oprávnění k přístupu do datové schránky žalobce.

11. Podle žalovaného za předmětný přestupek se dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu uloží pokuta od 4.000 do 10.000 Kč. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 4.400,-Kč, tedy mírně nad spodní hranici zákonného rozpětí, přičemž správní orgán prvního stupně při ukládání pokuty přihlédl k závažnosti porušení povinností řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích. K tíži žalobce byla vzata skutečnost, že v posledních 12 měsících byl postižen za přestupek dle ustanovení § 125f zákona o silničním provozu, a to dvakrát (sp. zn. 45314/OD-P/23 a sp. zn. 16293/OD-P/23). Nejedná se o ojedinělé vybočení a ani dosavadní tresty jej neodradily od dalšího protiprávního jednání. K formě zavinění podle žalovaného dle ustanovení § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek dle odstavce 1 nevyžaduje zavinění.
12. Dále žalovaný uvedl, že podle spisové dokumentace k dopravní nehodě žalobcově provozovaným vozidlem nedošlo, neboť v měřeném úseku byla pořízena vstupní fotografie tohoto vozidla dne 07.01.2024 v čase 14:15:46 a výstupní fotografie téhož vozidla téhož dne ve 14:17:31 hod.
13. Podle vyjádření žalovaného z písemnosti založené ve spisové dokumentaci na listu č. 28 nazvané *Výzva k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí* je zřejmé, že správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k uplatnění práva vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu s tím, že seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí mu bude umožněno ve dnech 13. 5. 2024 – 16. 5. 2024. Zároveň mu bylo doporučeno, aby se v případě, že svého práva hodlá využít, domluvil s oprávněnou úřední osobou telefonicky, osobně či písemně na konkrétní den a hodinu. Uvedenou písemností byl žalobce rovněž poučen o svých právech a povinnostech, a to včetně možnosti nahlédnout kdykoliv do spisu dle ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu. Předmětná výzva byla žalobci doručena do datové schránky dne 15.04.2024. Žalobce svého práva ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu ve stanovené lhůtě nevyužil, k seznámení s podklady se nedostavil, ani se písemně k podkladům nevyjádřil.

14. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud neuznal v žalobě obsažené tvrzení, že osoba projednávající přestupek nemá dostatečnou kvalifikaci pro projednávání přestupkové agendy, nemá ukončené vstupní vzdělání a neprohlubuje si kvalifikaci v souladu s odstavcem b) § 18 zákona č. 312/2002 Sb., neboť ze správního spisu nic takového nevyplývá, ani žalobce pro takové tvrzení neoznačil konkrétní důvody či důkazy. Naopak ze správního spisu vyplývá, že součástí podkladů pro rozhodnutí je i určení oprávněné osoby její nadřízenou osobou, přičemž nebyly zjištěny žádné důvody, proč by měla být projednáním přestupku pověřena osoba bez příslušné kvalifikace.
16. Žalobci je nutno přisvědčit v tvrzení, že správní orgán v rozhodnutí při ukládání pokuty označil nesprávně ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu. Tato zřejmá písemná nesprávnost neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť z jeho odůvodnění je zřejmé, že správní orgán ukládal pokutu v souladu s pravidlem, podle něhož se výše pokuty provozovatele vozidla řídí výší stanovenou pro vlastní přestupek spáchaný neznámým řidičem, tedy v rozmezí stanoveném ust. § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu. Uložená sankce není podle názoru soudu proto v rozporu se zákonem.
17. Soud neshledal v daném případě porušení zásady ústnosti ve smyslu § 80 odst. správního řádu, neboť podle ustanovení § 125g odst. 4 zákona o silničním provozu bylo-li porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, v řízení o přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 se ústní jednání nenařídí. Jednání v předmětné věci se proto podle názoru soudu v souladu se zákonem nekonalo, o čemž byl žalobce předem poučen.
18. Soud neuznal tvrzení žalobce v žalobě, že mu nebyla řádně doručována výzva ze dne 17. 1. 2024 a že v ní chybělo dostatečné poučení, neboť ze správního spisu vyplývá, že žalobci byla vydána doručena fikcí výzva, která obsahovala zákonné náležitosti včetně poučení. Touto námitkou se zabýval již žalovaný v rámci odvolacího řízení, kdy konstatoval, že „správní orgán prvního stupně ve smyslu ustanovení § 125h zákona o silničním provozu dne 17.01.2024 vyzval žalobce jakožto provozovatele vozidla k úhradě určené částky ve výši 1.250 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení uvedené výzvy. V této písemnosti byl žalobce poučen podle ustanovení § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu o možnosti sdělit v uvedené lhůtě údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Výzva byla provozovateli vozidla doručena fikcí dne 29.01.2024, žalobce na ni nijak nereagoval. Jelikož se tak správnímu orgánu nepodařilo zjistit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku, přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, odložil.“ Uvedené odůvodnění v napadeném rozhodnutí považuje soud za dostatečné, přezkoumatelné a správné.
19. Z této výzvy založené ve správním spise je zároveň zřejmé, že obsahovala specifikaci spáchaného přestupku co do místa a času, a žalobce se tak podle názoru soudu měl a mohl dozvědět o tom, kdy a kde byl spáchán přestupek neznámým řidičem vozidla, jehož je žalobce provozovatelem. Pokud žalobce po doručení, které proběhlo v souladu se zákonem, umožnil, aby se písemnost mu určená dostala do dispozice jiné osoby, na účinnost doručení tato okolnost nemá žádný vliv.

20. Pokud jde o žalobní námitku, že rozhodnutí neobsahuje určení formy zavinění přestupku, žalovaný ve vyjádření k žalobě podle názoru soudu správně poukázal na ust. § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu, podle něhož se se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek dle odstavce 1 nevyžaduje zavinění, tudíž forma zavinění se neuvádí.
21. Soud neshledal důvodnou ani námitku nedostatečného odůvodnění výše uložené pokuty, neboť z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je toto podle názoru soudu dostatečně jasné. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí také poukázal na ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, podle něhož lze za přestupek uložit pokutu, kdy pro určení její výše se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje. V daném případě správní orgán prvního stupně použil rozmezí pokuty pro přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za který se dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu uloží pokuta od 4.000 Kč do 10.000 Kč a za uvedený přestupek uložil správní trest pokuty ve výši 4.400 Kč, tedy mírně nad spodní hranici zákonného rozpětí. Dle názoru soudu je takto stanovená sankce odůvodněná a přiměřená, když zohledňuje i přitěžující okolnost dříve spáchaných přestupků žalobcem v nedávné době.
22. Není důvodná ani námitka žalobce, že nebylo prokázáno, že řidič porušením pravidel nezpůsobil dopravní nehodu, neboť jak správně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, ze fotografií ve správním spisu je seznatelný záběr na začátek a konec měření řidiče, tedy na okamžik spáchaní přestupku bez dopravní nehody.
23. Žalobce také tvrdil, že mu bylo odepřeno právo nahlížet do spisu, kdy správní orgán stanovil jen určitý termín možného nahlížení do spisu. Soud zjistil, že z výzvy ze dne 15.04.2024 vyplývá, že v ní byl žalobce vyzván k seznámení se spisem před vydáním rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, a to ode dne 13.05.2024 do dne 16.05.2024, na což žalobce nereagoval. Není tedy dle názoru soudu důvodné tvrzení žalobce, že by mu seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření k nim nebylo v daném případě umožněno, když ani nevyužil nabídnutého termínu, ani nepožádal správní orgán o jiný.
24. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobu zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 13. prosince 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

samosoudkyně